

giver eller lignende har deltaget i et efterskolekursus. Da man, jfr. bemærkningerne til § 1, finder det praktisk at undgå omtale af den undervisningspligtige alder i lovteksten, foreslås det at fastsætte som hovedregel, at statsstøtte ydes til alle elever mellem 14 og 18 år. Elever, der endnu ikke er fyldt 14 år, men er over undervisningspligtig alder, bør dog kunne opnå statsstøtte som under gældende lov. Man finder det ligeledes fortsat rimeligt, at elever, der på grund af særlige forhold skønnes egnede til et efterskoleophold, uanset at de ikke tilhører den aldersgruppe, for hvilken efterskolerne er oprettet, kan opnå statsstøtte på lige fod med de øvrige elever.

For at kunne yde støtte til en elev, der ikke er ude over den undervisningspligtige alder, finder man, at der bør kræves en anbefaling af opholdet fra elevens tidligere skole, mens der for en elev, der ved kursets begyndelse er fyldt 18 år, bør foreligge en erklæring fra efterskolens forstander samt en udtalelse fra en lærer, læge, socialrådgiver eller en anden person i offentlig stilling, der ud fra sit kendskab til vedkommende elev vil skønne, at denne vil kunne få udbytte af et efterskoleophold.

I gældende lovs § 39, stk. 4, er der pålagt kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet hovedskoleundervisning for det 8. skoleår, pligt til at betale udgiften til undervisning og læremidler for de i kommunen hjemmehørende elever, der i 8. skoleår følger undervisningen på et kursus af mindst 5 måneders varighed på en godkendt efterskole.

Bestemmelsen er nu ændret ved § 3, stk. 4, i lov om folkeskolen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 279 af 8. juli 1966, hvorefter kommunernes pligt til at yde støtte til efterskoleophold er udvidet til at omfatte alle kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet 8. hovedskoleklasse, 9. og/eller 10. klasse.

Bestemmelsen er af lovtekniske grunde udeladt i nærværende lovforslag, under hensyn til at den findes i lov om folkeskolen.

Til stk. 2.

Man har ikke i gældende lov udtrykkelige bestemmelser om støtte til elever, der forlader skolen før afslutningen af et kursus. Man har i praksis henholdt sig til de i § 33, stk. 4, fastsatte regler om beregning af årselevtallet og i henhold hertil bevilget en forholdsmæssig støtte til elever, der på grund af sygdom eller anden dem utilregnelig årsag har måttet forlade skolen før kursets ophør. Disse regler kan dog ikke længere anses for at være fuldt tilfredsstillende. Da efterskolekurser nu ofte vil strække

sig over 8, 9 eller 10 måneder, vil der kunne forekomme adskillige tilfælde af afbrydelse, der i og for sig kan tilregnes eleven, men hvor det dog ville virke urimeligt hårdt at nægte en forholdsmæssig understøttelse. Man foreslår derfor indført hjemmel til at kunne yde en sådan, idet man dog i alle sådanne tilfælde vil finde det rimeligt at kræve en ansøgning fra eleven eller skolen om forholdsmæssig støtte.

Man finder, at der, jfr. bemærkningerne til § 7, stk. 4, ud over de længere kurser bør være mulighed for med statstilskud at afholde kortere kurser, dog mindst af en varighed på $\frac{1}{2}$ måned svarende til 12 undervisningsdage. Som følge heraf finder man det rimeligt kun at yde statsstøtte til elever på kurser på mindst $\frac{1}{2}$ måned.

Til stk. 3.

Den ved tekstanmærkning nr. 33 på finansloven for 1966-67, første gang ved tillægsbevillingsloven for 1962-63, hjemlede ordning, hvorefter samtlige elever modtager en statsstøtte på 50 pct. af den godkendte månedlige elevbetaling, er indføjet i lovforslaget.

Den godkendte elevbetaling ved efterskolerne har hidtil hvert år skiftet med virkning for de kurser, der starter efter 1. april. Da mange skoler har kurser i gang på dette tidspunkt, medfører det forskel i den støtte, der ydes elever på kurser, der er startet før den 1. april, og elever på kurser, der først starter efter denne dato, uanset at eleverne evt. går på samme skole under samme vilkår i øvrigt. Man finder det derfor mere hensigtsmæssigt at lade de nye satser træde i kraft hvert år med virkning for kurser, der begynder efter den 1. juli, idet kun ganske få efterskoler har kurser i gang på dette tidspunkt.

Under hensyn til, at der, som anført i § 1, er mulighed for at modtage hjemmeboende elever, har man fundet det naturligt at foreslå fastsættelse af en godkendt månedlig elevbetaling for delvist ophold ved skolen. I sammenligning med betalingen for fuldt ophold foreslås her et fradrag for overnatning, der normalt vil kunne fastsættes til $\frac{1}{3}$ af den fulde opholdsudgift.

Til stk. 4.

Kommunens ret til at yde frivillig støtte til et efterskoleophold er i gældende lovs § 39, stk. 3, begrænset, idet den sammenlagt med statsstøtten ikke kan overstige den fastsatte elevbetaling for undervisning og ophold. Denne regel må ses i sammenhæng med den i samme stykke indeholdte regel om, at statskassen refunderer halvdelen af kommunens frivilligt ydede beløb. Da sidstnævnte